

Προϋπολογισμός απασχόλησης ή ανεργίας:

Δημήτρης Στρατούλης
Μέλος της Π. Γ. ΣΥΝ
Αντιπρόεδρος ΙΝΕ-ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ

1. Οι συνολικές δαπάνες του ΟΑΕΔ για πολιτικές απασχόλησης και στήριξης των ανέργων προβλέπεται να είναι για το 2006, 2.385.000.000 €.

Από αυτές τις δαπάνες το 70% (περίπου 1.700.000.000 €) θα καλυφθούν από τις εισφορές των εργαζομένων και εργοδοτών στο ΟΑΕΔ. Το 16,7% θα καλυφθεί από άλλα έσοδα του ΟΑΕΔ. Από τον κρατικό προϋπολογισμό θα δοθούν μόνο 88.000 €, και μόνο 88.900 €, δηλαδή το 0,037% των δαπανών του ΟΑΕΔ, και μόνο το 0,037%, εάν αυτό μπορείτε να το πιστέψετε.

Το υπόλοιπο 13,29% των δαπανών του ΟΑΕΔ, δηλαδή 317.000.000 € θα καλυφθεί από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ποσό που όμως είναι μειωμένο σε σχέση με το 2005, που ήταν 330.000.000 € καθώς και με το 2004, που ήταν πάλι 330.000.000 €.

Γι' αυτό παρουσιάζεται και στο προϋπολογισμό του 2006 το φαινόμενο να διατίθεται για την ανεργία - απασχόληση στη χώρα μας από δημόσιους πόρους μόνο το 0,92% του ΑΕΠ έναντι 2,5% του ΑΕΠ στην Ευρώπη των 15. Όπως όμως, χωρίς να σπάσεις αυγά δεν γίνεται ομελέτα, έτσι, εάν δεν διαθέσεις αυξημένους δημόσιους χρηματοοικονομικούς πόρους, δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις την ανεργία.

2. Οι δαπάνες για τακτικά επιδόματα ανεργίας θα είναι 640.000.000 €, όσα περίπου και πέρσι και πρόπερσι, αφού ούτε το 2005 δόθηκαν αυξήσεις στα επιδόματα ανεργίας ούτε και για το 2006 προβλέπονται αυξήσεις σε αυτά.

Αυτό το γεγονός είναι προκλητικά αντικοινωνικό, αφού τα επιδόματα ανεργίας στη χώρα μας είναι μόλις 329 ευρώ το μήνα και αντιστοιχούν μόνο στο 51% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη, κατά παράβαση ακόμα και του Ν. 2224/94, σύμφωνα με τον οποίο τα επιδόματα ανεργίας δεν θα πρέπει να υπολείπονται του 66,33% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη.

3. Ο προϋπολογισμός προβλέπει αυξήσεις μισθών μικρότερες από τον προβλεπόμενο πληθωρισμό. Επίσης μη τιμαριθμοποίηση του αφορολόγητου και της φορολογικής κλίμακας. Αυτό σημαίνει, ότι οι ετήσιες πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς το 2006 θα υπολείπονται της προβλεπόμενης ετήσιας αύξησης της παραγωγικότητας. Αυτό σημαίνει ότι προωθείται πολιτική μείωσης της εγχώριας ζήτησης με αποτέλεσμα να αυξηθεί η ανεργία.

4. Το προβλεπόμενο χαμηλό ύψος του προγράμματος Δημοσίων επενδύσεων μετά μάλιστα από την καθίζησή τους το 2005 (-19,1%), η ιδιωτικοποίηση του με τα ΣΔΥΤ καθώς και η αποσύνδεση των προβλεπόμενων επιχορηγήσεων προς τις επιχειρήσεις για επενδύσεις (αναπτυξιακά κίνητρα) από δεσμεύσεις

για διατήρηση ή δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, θα αυξήσουν την ανεργία στη χώρα μας.

Είναι λοιπόν σαφές ότι ο προϋπολογισμός του 2006 δεν προωθεί την αύξηση της απασχόλησης, αλλά θα οδηγήσει σε αύξηση της ανεργίας.

Για να είναι προϋπολογισμός απασχόλησης και όχι ανεργίας, πέραν της συνολικής αλλαγής του περιεχομένου του, ώστε να καλύπτει τις κοινωνικές ανάγκες και όχι τα επιχειρηματικά κέρδη, χρειάζεται να αυξηθούν δραστικά οι διαθέσιμοι πόροι για την απασχόληση, που μπορούν να εξευρεθούν από τη ριζική φορολογική μεταρρύθμιση και από τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών.

Χρειάζεται λοιπόν:

- Ουσιαστική αύξηση των Δημόσιων δαπανών για την προώθηση πολιτικών για την αύξηση της απασχόλησης και για την προστασία των ανέργων.
- Ενίσχυση των πόρων και των αρμοδιοτήτων της αυτοδιοίκησης, για να συμβάλει στην αύξηση της απασχόλησης με νέες κοινωνικές υπηρεσίες.
- Αύξηση των δημοσίων δαπανών για κοινωνικές πολιτικές.
- Συμμετοχή και του κράτους στις δαπάνες του ΟΑΕΔ στα πλαίσια της θέσπισης της τριμερούς χρηματοδότησης του.
- Αναδιανομή εισοδημάτων για ενίσχυση της ζήτησης.
- Μείωση χρόνου εργασίας.

Με αυτούς τους αυξημένους δημόσιους πόρους χρειάζεται να στηριχθεί όχι μόνο η ανάπτυξη και η απασχόληση αλλά και οι ίδιοι οι άνεργοι με μέτρα όπως:

- Εξασφάλιση και εγγύηση ενός ελάχιστου εισοδήματος για τους ανέργους με την αύξηση των επιδομάτων ανεργίας στο 80% του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη και την επιμήκυνση του χρόνου επιδότησης της ανεργίας πέραν των 12 μηνών για όσο χρονικό διάστημα παραμένουν άνεργοι.
- Θέσπιση στη χώρα μας του κατώτερου εγγυημένου εισοδήματος.
- Επιδότηση των νέων ανέργων από την ηλικία των 18 ετών, εφόσον ζητούν και δεν βρίσκουν εργασία για συγκεκριμένο διάστημα 2 μηνών, και χωρίς προϋποθέσεις οι οποίες στην ουσία να γίνονται απαγορευτικές.
- Εξασφάλιση των προϋποθέσεων για ένταξη σε καθεστώς προσυνταξιοδότησης των ηλικιωμένων - μακροχρόνια ανέργων.
- Μέτρα για την ανακούφιση των ανέργων (κάρτες απεριορίστων διαδρομών στα δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς, επιδότηση ενοικίου

και αναστολή πληρωμής λογαριασμών σε δημόσιες και κοινωνικές υπηρεσίες για όσο διάστημα είναι άνεργοι κλπ).

Η αυξημένη ανεργία στη χώρα μας δεν είναι όμως τεχνητό ή διαχειριστικό πρόβλημα ενός προϋπολογισμού. Είναι βαθύτατα κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα και έχει να κάνει με τους πολιτικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς δύναμης, που πρέπει, για να αλλάξει η κατάσταση, να βελτιωθούν προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας.